

Σχολιάζοντας τα παλιά και τα σύγχρονα

Με τον Γιώργο Τσερδάνη

Χριστούγεννα και σύγχρονοι Ιούδες

ΠΑΡΑΜΟΝΗ Χριστουγέννων και εί-θισται όλοι οι... γραφολογούντες πριν δώσουν τις γνωστές των πμερών ευχές, στους... τυχερούς αναγνώστες τους, να γράψουν και δυό, ή χίλια δυό, λόγια για αυτό το δισκιλετές γεγονός που κυριολεκτικά άλλαξε τον κόσμο. Το πέρασμα του Θεανθρώπου, άλλαξε βαθμούν την μορφή της Ανθρωπότητας, τους νόμους και κανόνες της, ακόμη και συνήθεις πολλές. Άλλα τους Ανθρώπους βασικά δεν τους άλλαξε, δυστυχώς, αφού στην συντριπτική πλειονότητά τους επαγρυπούν για την απτή σωματική καλοπέραση και όχι την αόρατη ψυχική ευδαιμονία. Παραμένοντας έτσι, για να μη πάμε στις χειρότερες ιδιότητες, συμφεροντολόγοι, κερδοσκόποι, εκμεταλλευτές ενίστε δε εγκληματίες, ρουφιάνοι και προδότες.

ΑΥΤΕΣ οι δύο τελευταίες και συγγενικές ιδιότητες του ρουφιανοπροδότη και μάλιστα εκ μέρους θηλυκής και όχι αρσενικής υπάρχεως, υποπτεύομαι ότι πρέπει να αγανάκτησαν τον αναγνώστη της

στήλης που μου απέστειλε ένα γράμμα, γράμμα πικραμένο, στο οποίο μάλιστα προσδίδει «επικαιρότητα» στην προδοσία και ρουφιανιά, λόγω του εστρασμού της Γέννησης του Ιησού που οδηγήθηκε στην σταύρωση από τον ρουφιανοπροδότη τον Ιούδα, τον Ισκαριώτη.

ΓΡΑΦΕΙ λοιπόν ο αναγνώστης μας πως «ότι πιο μισπότο και απεχθές στον πολιτισμό μας είναι η ρουφιανιά. Φαινόμενο που σχετίζεται άμεσα με το προσωπικό συμφέρον, την υποταγή στην εξουσία και άρα την μειονεξία του ρουφιάνου. Ο ρουφιάνος ή η ρουφιάνα, πολλές φορές, δεν λαμβάνουν κανένα όφελος απ' την ρουφιανιά τους, παρά μόνο την ικανοποίηση ότι κάνουν κακό σε κάποιον για να νιώσουν αυτοί καλύτερα. Ο ρουφιάνος κι' η ρουφιάνα είναι συνήθως άτομα που σιχαίνονται τον εαυτό τους και θα ήθελαν να είναι κάποια άλλα άτομα από αυτό που είναι. Όποια θέση και αν κατέχουν αισθάνονται συνεχώς ότι κάτι τους πνίγει και ότι για κάποιο παράξενο λόγο κανείς μέχρι

τώρα δεν έχει αναγνωρίσει την αξία τους. Κομπάρσοι που, για μια στιγμή, έχουν την ευκαιρία να γίνουν πρωταγωνιστές. Όπως ο Ιούδας την στιγμή που έδινε στον Ιησού το φιλί της προδοσίας. Ποιά είναι η τύχη όμως της ρουφιανιάς όλοι ξέρουμε. Μόλις την δεκτούν όσοι την χρειάζονται κλωτσούν στη συνέχεια τον ρουφιάνο ή την ρουφιάνα, γνωρίζοντας ότι αργά ή γρήγορα, θα ρουφιανέψει και τους ίδιους.

Η ιστορία του Χριστού, καταδεικνύει με τον πιο γλαφυρό τρόπο την απέχθεια της κοινωνίας για τους ρουφιάνους με τον γνωστό σε όλους μας Ιούδα ο οποίος αφού ρουφιανεύει τον καταζπούμενο Ιησού για τριάντα αργύρια, την επόμενη στιγμή αυτοκτονεί βασανισμένος από τις τύψεις.

Σκέφτομαι όλους εκείνους τους σιχαμερούς δήθεν ανθρώπους που λασπολογούν, συκοφαντούν, βγάζουν και πράγματα απ' το μυαλό τους και περιμένουν στη γωνία μπας και βρουν κάτι για να πάνε να το διατυπωθεί στους φίλους στους

γνωστούς, στις αρχές στους γείτονες, στους εργοδότες ή και στους συγγενείς.

Και δεν είναι λίγοι αλλά πολλοί αυτοί οι συνάνθρωποί μας. Πασίγνωστοι, ως σκουλίκια τις περισσότερες φορές που πρέπει όμως να ξέρουν ότι αργά ή γρήγορα τα κατορθώματά τους μαθαίνονται και αναπόφευκτα τιμωρούνται».

ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ της επιστολής το οποίο περιέκοψα και λογοέκρινα ελαφρώς, κλείνει με την υπογραφή: Δημήτρης Αδάμου (Jim Adams)Kogarah, NSW. Το μυαλό μου πάει σε κάποιον Δημητράκη, χωρίς όμως να είμαι βέβαιος 100%. Όσο για την μόνην του εναντίον της ρουφιανιάς και των ρουφιάνων τι να πώ; Απαραίτητο κακό είναι κι' αυτό, ρε φίλε. Όπως και τόσα άλλα κακά σ' αυτή τη ζωή. Αρχίζοντας από τα κόπρανα και τους κοπρίτες και φτάνοντας μέχρι τους... αγιογδύτες. Κάποιοι έργο φαίνεται ότι επιτελούν κι' αυτοί αφού γνωστή ρήση μας διδάσκει ότι τον ρουφιάνο ουδείς αγαπά, αλλά την ρουφιανιά την αγάπησαν πολλοί.

Ξεχάστε πιά τα γηρατειά... ανακαλύφθηκαν τα νειάτα

ΠΕΡΑ από τα συνταρακτικά, ή μη, πολιτικο-οικονομικά δρώμενα της Ελλάδας, της Αυστραλίας, αλλά και της Ευρώπης και των ΗΠΑ που, καθημερινώς μας απασχολούν, υπάρχουν και γεγονότα μεγαλυτερης ίσως σημασίας που αφορούν την ανθρώπινη προσπάθεια για μακρύτερη και καλλίτερη ζωή. Τώρα κάνει, ή δεν κάνει διαφορά στον πεθαμένο το αν έζησε 36 ή 106 χρόνια επί της γής είναι κάτι που δεν το γνωρίζουμε και ίσως θα πρέπει... εν καιρώ να τεθεί στον Μητσοτάκη, το ερώτημα αυτό.

ΣΥΜΦΩΝΑ όμως με, αλλά και Αυστραλούς επιστήμονες (του Πανεπιστημίου NNO) είναι έτοιμο και του χρόνου θα δοκιμαστεί σε ανθρώπους το πείραμα κατά της γήρανσης. Έχουν ήδη γίνει σχετικά πειράματα σε ποντίκια κατ' αποτελέσματα υπήρχαν εντυπωσιακά. Γεγονός που ενισχύει τις επιστημονικές ελπίδες για επίτευξη ΑΝΤΡΟΠΗΣ του γήρατος, καθ' ήν στιγμήν είναι απολύτως ΕΞΑΚΡΙΒΩΜΕΝΟ ότι ο εγκέφαλος του ποντικού έχει πολλές (ή πάρα πολλές μάλιστα) ομοιότητες με τον εγκέφαλο του ανθρώπου.

ΠΡΟΒΛΕΠΕΤΑΙ ότι, παρ' όλα τα ρίσκα που συνοδεύουν τα κάθε είδους πειράματα, πάρα πολλοί θα προσφερθούν στους επιστήμονες για να πειραματιστούν. Προκειμένου αντί 60 χρονών να νοιώθεις, ή και να δείχνεις 20 χρονούς (τόσο είναι αναμενόμενη διαφορά) τι αξία έχουν τα ρίσκα. Εδώ για να αφαιρέσουν τις ρυτίδες, πολλές κυρίες καταντούν συχνά γελοίες. Γιατί λοιπόν να μη ρισκάρεις όταν πρόκειται ν' αφαιρέσεις δεκατίες;

KAI TO NEO PHARMAKO

ΣΥΓΓΕΝΕΣ μετα ανωτέρω είναι και το εξαγγελθέν γεγονός της ανακάλυψης του πρωταρχικού αιτίου της νόσου αλζαϊμέρ, η οποία οδηγεί στην άνοια και από την ανακάλυψη αυτή οι επιστήμονες είναι έτοιμοι να κατασκευάσουν φάρμακο λέει, αναστολής αυτής της αρρώστειας.

ΓΝΩΜΗ όμως του διακεκριμένου επιστήμονα και διεθνώς ανεγνωρισμένου κατασκευαστή χαρτογραφίσεων του εγκεφάλου Προφέσορος Γιώργου Παξινού είναι ότι η νόσος αλζαϊμέρ είναι ΑΔΥΝΑΤΟΣ να θεραπεύεται. Δημιουργούνται, είπε τόσες τρύπες στον εγκέφαλο του πάσχοντος, που είναι σαν να θέλεις να πάρεις μια δαντέλλα και να την κάνεις αδιάβροχο.

ΟΠΟΤΕ μόνιμη ελπίδα από το νέο φάρμακο είναι να καθυστερήσει την πρόοδος της νόσου, όταν αυτή επισημανθεί στ' αρχικά της στάδια.

Υπάρχει ή δεν υπάρχει κι εδώ στην Αυστραλία Κομμουνιστικό κόμμα;

ΘΕΜΑ... οξύτατο και'... τριπλή αντιπαράθεση δημιουργήθηκε προχθες κατά τη διάρκεια της ραδιοφωνικής μου εκπομπής, γύρω από το άντιπαρχεί δεν υπάρχει κομμουνιστικό κόμμα στην Αυστραλία κι' επειδή προσωπικά την ύπαρξη του την είχα ακουστά, έσπευσα να υποδείξω στην συνομιλήτρια μου ότι κακώς το σβήνει από το χάρτη εντελώς...

ΟΠΟΤΕ σπεύδει να παρέμβει γνωστός... επαιώνων ακροατής, δηλώνοντας πώς το KKA ιδρύθηκε από κάποιον που ήταν φοιτητής, μαζί με τον ίδιο κατά την δεκαετία του '70!! Άλλα, αντ' άλλων δηλαδή αφού η ύπαρξη Κομμουνιστικού Κόμματος Αυστραλίας, ήταν προ πολλού γνωστή όπως και το δημοψήφισμα που είχε προκηρυχτεί από την κυβέρνηση Μάνζις για να το θέσει το KKA εκτός νόμου. Κάτι που όμως δεν επετεύχτη διότι οι Αυστραλοί ψήφισαν ΟΧΙ! Παρ' όλον ότι οι κομμουνιστικές προτιμήσεις ανάμεσά τους ήταν μιά ή δύο μονάδες όλες κι' όλες, θεώρησαν αντιδημοκρατική την προσπάθεια του Μένζις και την καταψήφισαν!

ΩΣΤΟΣΟ πριν τελειώσει η εκπομπή κοινοτικό στέλεχος επιβεβαίωσε την σημερινή ύπαρξη Κομμουνιστικού Κόμματος Αυστραλίας, αναφέροντας το όνομα της Γραμματέως του και ότι τα Γραφεία του λειτουργούν στο Ρέντφερ

ΤΕΛΙΚΑ, για να μάθουμε όλες τις σχετικές λεπτομέρειες που δεν νοιμίζω ότι βλάπτει να τις γνωρίζουμε, χρειάστηκε να επικοινωνήσουμε με τον πρώην Γραμματέα της Κοινότητας NNO, τον κ. Τάκη Σαρέλα, γνωστό μέλος του KKA, όπως και οι κύριοι Γκότσης, Μαυραντώνης, καθώς και ένα

γκρούπ Ελληνοκυπρίων αριστερών, για να πληροφορηθούμε ότι:

ΤΟ Κομμουνιστικό Κόμμα Αυστραλίας (KKKA) ιδρύθηκε το 1918 το 1971 (όπως έγινε και με το ΚΚΕ εξωτερικού και εσωτερικού) διαχωρίστηκε και αποχωρήσαντα μέλη του δημιούργησαν το Σοσιαλιστικό Κόμμα Αυστραλίας που 20 χρόνια αργότερα επανονομάστηκε (και πάλι) KKA αφού το αρχικό είχε αυτοδιαλυθεί αφήνοντας τα περιουσιακά του στοιχεία στα χέρια πεντέξι μελών του τα οποία τα διαχειρίζονται έκτοτε χωρίς να δίνουν σε κανέναν λογαριασμό. Κάτι μάλιστα μου θυμίζει αυτό, αλλά δεν είναι του παρόντος...